

Clavicus Vile

A fondotlatok, összeesküvések Istene

A következő szemelvényt egy híres kalandozó naplójából állítottuk össze, aki a harmadkor végének zűrzavaros időszakában élt. Vélhetően tevékenyen részt vett a Septim ház kiirtásában, s köze volt azokhoz az eseményekhez, amelyek Mehrunes Dagon megidézéséhez, s ezt követően kiűzéséhez vezettek. Ránk mégis csak a daedra hitről írott feljegyzései maradtak, amik jól tükrözik annak a kornak szármalmas voltát, ahol egy ilyen ember is neves hős lehetett. A bejegyzéseket a jobb érthetőség kedvéért nem időrendben, hanem ABC renben közöljük.

(katt a nagyobb felbontásért a képre)

A császárvárostól délnyugatra vadászgattam, mikor rábukkantam erre a szentélyre. Meg sem lepődtem, hogy ennek a kis ügyeskedő daedrának egy kahjiit volt a fő követője. 500 aranyért beszélhettem is a herceggel, igazán kíváncsi vagyok mit csinál a septimekkel ott Oblivionban. Clavicus úgy gondolta köthetnénk üzletet: hozzam el neki a régi nagy harcos, Umbra lelkét hordozó kardot, s ő majd kárpótol.

Némi fenntartással kezeltem ezt a homályos ígéretet, de jobb dolgom nem lévén keletre fordultam, s Pell Gate-be indultam. Épp elnyelte a láthatár a szentélyt, amikor valaki megszólított. Hiába forogtam, nem láttam senkit, de a hang azt mondta, ő Barbas, Clavicus Vile vérebe. Mialatt elmondta, hogy mennyire rossz üzletet csináltam, s Umbra Clavicus kezében csak bajt jelenthet, sikerült azonosítanom a hang forrását: csodamód a hátizsákom mélyére egy kutya szobrocska került, nyilván Clavicus tehette oda.

Elkezdtem gondolkodni, hogy is van ez. Clavicus mellém adta kopóját, aki viszont Clavicus ellenében beszél? Nyilván ez csak egy próba, s szavatartásomra kíváncsi. Mire erre jutottam el is értem Pell's Gate-be. Végigkérdezgettem mindenkit Umbráról, a sok ocsúbeszéd közt csak Irroke tudott újdonsággal szolgálni. Elmondása szerint tanítványa, Lenwin találta meg Umbra kardját, s

láthatóan az átvette felette a hatalmat: Umbra-nak kezdte magát nevezni, végül néhány zsoldoshoz csatlakozott, akik áthaladtak a falun. Azt is említette Vindaselben, észak-északnyugatra látták őt utoljára. Nosza, a friss nyomon szagot fogva (azt hiszem Barbas kezd az idegeimre menni) rohantam Vindaselbe.

Ott - a rémítő környezet ellenére - csak néhány patkány és mudcrab fogadott, akik nem jelentettek kifejezett ellenállást. Umbrára a rom szívében leltem, választás elé állított: harcolok, vagy elfutok előle. Zord mosollyal húztam elő claymore-om, aztán ez a zord mosoly hamarosan csodálkozássá torzult, ahogy háton a levegőben úszva gondolkodtam azon, hogy is üthetett meg ilyen erősen ez a NŐ.

Feltápáskodtam, aztán megmutattam neki mi is az a nord virtus. Nem áltattam magam, győzelmem csak gyógyitalaimnak, claymore-om hosszának, a bénító mérgeknek és nagyobb mozgékonyágomnak köszönhettem. Umbra erős volt, nagyon erős. Kifosztottam hulláját, suhintottam egyet-kettőt kardjával, ami a legjobbnak bizonyult, amivel életemben eddig találkoztam (damage 28, soul trap on strike 120 sec).

Egy pillanatra megkísértett a gondolat, hogy inkább megtartom, semmint Clavicusnak adjam, aztán győzött adott szavam. Barbas berzenkedése ellenére a hercegnek adtam a kardot, aki nekem adta Clavicus Vile maszkját (heavy armor, armor rating 4?, fortify personality 20). A maszk nem volt rossz, de a kard... nem kellett volna odaadni..